

## Β' ΠΠ. Η Γερμανική εισβολή στην Ελλάδα (6 Απριλίου 1941) και η πρώτη κατάρριψη Γερμανικού αεροσκάφους που δίδαξε πολιτισμό.

Γράφει ο Αντιναύαρχος ΠΝ (εα) Ηρακλής Καλογεράκης

Η Γερμανία το Μάρτιο του 1938, εξανάγκασε την Αυστρία σε άνευ όρων συνθηκολόγηση και την προσάρτησε στο Γ' Ράιχ. Τον Σεπτέμβριο, υπό την απειλή πολέμου, ο Χίτλερ προσάρτησε επίσης μερικές περιοχές της Δυτικής Τσεχοσλοβακίας (υπήρχε μια Γερμανική μειονότητα 3.500.000) και διεκδικούσε και τη Σουηδία.

Ο Άγγλος πρωθυπουργός, Νέβιλ Τσάμπερλεν, υποστηρικτής της πολιτικής του κατευνασμού, δεν αντέδρασε, απεναντίας, υπέγραψε με τη Γερμανία, Ιταλία και Γαλλία, τη «Συμφωνία του Μονάχου» με την οποία αναγκαζόταν η Δημοκρατία της



Εισβολή στη Τσεχοσλοβακία (1939). Παρέλαση Γερμανών στην Πράγα. (Photo by Three Lions/Getty Images)

Τσεχοσλοβακίας να εκχωρήσει την Σουδητία (Sudetenland) στη Ναζιστική Γερμανία, με αντάλλαγμα να μην προσαρτηθεί στη Γερμανία άλλο έδαφος της Τσεχοσλοβακίας. Όρος, που μερικούς μήνες αργότερα αθετήθηκε με την κατάληψη ολόκληρης της Τσεχοσλοβακίας (Μάρτιος 1939). Όμως αυτό δεν πυροδότησε τον πόλεμο. Ο

πόλεμος ξεκίνησε όταν η Γερμανία στράφηκε κατά της Πολωνίας (1/9/39) και ο γερμανικός στρατός αιφνιδιάζοντας τους Πολωνούς, προέλασε στην χώρα τους. Μετά από αυτό, η Αγγλία και η Γαλλία αναγκάστηκαν να κηρύξουν τον πόλεμο στη Γερμανία, αλλά δεν προέβησαν σε καμιά πολεμική ενέργεια.

Μέσα Σεπτεμβρίου, η Ρωσία επίσης εισέβαλε στην Πολωνία και κατάλαβε τις ανατολικές επαρχίες. Υπήρχε ένα μυστικό πρωτόκολλο με τους Γερμανούς. Η διαμελισμένη Πολωνία παραδόθηκε και αμέσως η Γερμανία προσάρτησε στο Γ' Ράιχ τις δυτικές περιοχές.

Στη συνέχεια η Γερμανία εισέβαλε στη Δανία (9/4/1940) και μετά κατευθύνθηκε στη Νορβηγία. Εκεί συνάντησε αντίσταση αλλά παρά την βοήθεια Αγγλίας και Γαλλίας, κατάφεραν να καταλάβουν όλα τα λιμάνια της και τελικά την ανάγκασαν να υπογράψει ανακωχή (Ιούνιος 40).

Μετά την κατάκτηση της Νορβηγίας, οι Γερμανοί στράφηκαν προς την Γαλλία καταλαμβάνοντας διαδοχικά το Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Βέλγιο και Γαλλία.

Η Ιταλία, σύμμαχος της Γερμανίας από το 1936 (Άξονας Ρώμης-Βερολίνου), μπήκε στον



Οι ηγέτες του Άξονα, Αδόλφος Χίτλερ και Ιταλός πρωθυπουργός Μπενίτο Μουσολίνι, συναντιούνται στο Μόναχο, Γερμανία, 1940

πόλεμο κατά των Γάλλων-Άγγλων (10/6/1940) και ο Μουσολίνι απευθυνόμενος στις ουδέτερες χώρες είπε: «Εγώ δηλώνω πανηγυρικά, πως η Ιταλία δεν σκοπεύει να συγκρουστεί με χώρες που συνορεύουν από ξηρά ή θάλασσα με μας. Η Ελβετία, η Γιουγκοσλαβία, η Ελλάδα, η Τουρκία και η Αίγυπτος ας λάβουν υπ' όψιν τους αυτά τα λόγια και πως τυχόν εμπλοκή τους, θα εξαρτάται από εκείνες και μόνο από εκείνες».

Φαίνεται όμως πως άλλα έλεγε και άλλα είχε στο μυαλό του, γιατί στις 12/8/40 δήλωσε ότι, «αν παραχωρούνταν στην Ιταλία, η Κέρκυρα και η Τσαμουριά χωρίς να ανοίξει μύτη, δεν θα ζητούσε περισσότερα». Επίσης, προκάλεσε την Ελλάδα, με τον τορπιλισμό του καταδρομικού μας Έλλη, την ημέρα της Παναγίας στα νερά της Τήνου, από το υποβρύχιο «Delfino». Μια ενέργεια, που ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα Grazzi, χαρακτήρισε σαν πράξη «ντροπής και πειρατείας».

Μέσα Οκτωβρίου 1940 και μετά τη διαβεβαίωση των στρατιωτικών πως η κατάληψη της Ελλάδας θα ήταν εύκολη, αποφασίστηκε να εκδηλωθεί η επίθεση στην μικρότερη και ασθενέστερη στρατιωτικά Ελλάδα.

Την 28/10/1940, 3 παρά 10 το πρωί, ο Ιταλός πρεσβευτής Emanuele Grazzi, επέδωσε στον Ιωάννη Μεταξά, τηλεσίγγραφο που έληγε μετά από τρεις ώρες και που ζητούσε να καταλάβουν μερικά σημεία του ελληνικού εδάφους και να σεβαστούν την ελληνική κυριαρχία, στην υπόλοιπη επικράτεια. Όταν ο Μεταξάς ρώτησε ποια ήταν αυτά τα σημεία, ο Grazzi δεν είχε απάντηση και ως ήταν φυσικό, του είπε «συνεπώς έχουμε πόλεμο!». Όμως, οι Ιταλικές δυνάμεις με υποστήριξη από Αλβανία, επιτέθηκαν στην Ελλάδα αλλά, αντί να προελαύνουν στην Ελλάδα, οπισθοχωρούσαν στην Αλβανία και μάλιστα με μεγάλες απώλειες. Η πανίσχυρη Μερραρχία Αλπινιστών Τζούλια, συνετρίβει στην Πίνδο ενώ όσο περνούσε ο καιρός οι επιχειρήσεις των Ιταλών όχι μόνο δεν έκαμπταν την ηρωική αντίσταση των Ελλήνων, αλλά έκαναν τον κόσμο να θαυμάζει τους Έλληνες και τους Έλληνες να πολεμούν με τραγούδια.

Η Γερμανία, για να σώσει το γόητρο της συμμάχου της Ιταλίας αλλά και για να εξασφαλίσει τις δυνάμεις της κατά την επικείμενη επιχείρηση στη Ρωσία «Μπαρμπαρόσα», έστειλε στις 05:30 το πρωί της 6/4/1941, τον πρεσβευτή της στην Ελλάδα, πρίγκιπα Βίκτωρα Έρμπαχ, για να επιδώσει στον πρωθυπουργό Αλέξανδρο

Κορυζή διακοίνωση που έλεγε πως, σκοπός της Γερμανικής επίθεσης ήταν να διώξουν από την Ελλάδα τους 62.000 άνδρες και τα αεροπλάνα των Βρετανών που είχαν σταλεί



6 Απριλίου 1941,  
Η Γερμανική επίθεση στην Ελλάδα.  
Οι γραμμές ανεφοδιασμού, αεροδρόμια & λιμάνια σφυροκοπούνται από αέρος



και πως κάθε αντίσταση στις Γερμανικές Ένοπλες Δυνάμεις, θα συντριβόταν. Η απάντηση του Κορυζή ήταν ότι η Ελλάδα θα αντισταθεί στην γερμανική επίθεση με όλες της τις δυνάμεις.

Όμως, την Κυριακή αυτή της 6ης Απριλίου 1941, **δεκαπέντε λεπτά πριν** την επίσκεψη του πρέσβη, **είχε ξεκινήσει** η γερμανική εισβολή στην Ελλάδα.

Η «**Επιχείρηση Marita**» δεν αφορούσε μόνο την Ελλάδα, αλλά και τη Γιουγκοσλαβία. Τις μόνες χώρες των Βαλκανίων, μαζί με την Τουρκία, που δεν είχαν συμμαχήσει με τον Άξονα.

Οι δυνάμεις των Ναζί επιτέθηκαν από την Βουλγαρία στην Θράκη και από την Γιουγκοσλαβία στην Μακεδονία, ενώ τα αεροπλάνα της Luftwaffe σφυροκοπούσαν ταυτόχρονα τις Ελληνικές δυνάμεις στα σύνορα και το Βελιγράδι.



Πιο συγκεκριμένα, ο στρατός της Βερμαχτ, υπό τον στρατηγό Βιλχελμ Λιστ, είχε 24 Μεραρχίες (680.000 άνδρες) από τις οποίες τρεις ήταν τεθωρακισμένες (1.200 τανκς) και δύο μηχανοκίνητες, και δύναμη 700 αεροπλάνων που θα επιχειρούσαν σε ένα μέτωπο 360 χιλιομέτρων εκ των οποίων τα 170 ήταν στην γραμμή οχυρών Μεταξά. Η «μάχη των οχυρών» είχε ξεκινήσει και η Ελλάδα με 70.000 στρατιώτες βρέθηκε να πολεμά ταυτόχρονα με τους στρατούς τριών κρατών και να γράφει ακόμη μια λαμπρή σελίδα στην ιστορία της. Μια σελίδα, για την οποία ο Χίτλερ την 4η Μαΐου του 1941 ενώπιον του Reichstag (νομοθετικό σώμα της Γερμανίας) είχε πει: "... Η ιστορική δικαιοσύνη με

*υποχρεώνει να πω ότι από όλους τους αντιπάλους τους οποίους αντιμετώπισαμε, ο Έλληνας στρατιώτης ιδίως επολέμησε με ύψιστο ηρωισμό και αυτοθυσία...".*

Οι εισβολείς, σάρωναν τα πάντα στο πέρασμα τους. Μπροστά πήγαιναν τα τανκς, ακλουθούσε το μηχανοκίνητο πεζικό και τον δρόμο τους φρόντιζαν να εξασφαλίζουν τα αεροπλάνα της Λουφτβάφφε (Luftwaffe) που πετούσαν χωρίς να βρίσκουν αντίσταση. Τα Γερμανικά Α/Φ έπλητταν συνεχώς τις γραμμές ανεφοδιασμού στη ξηρά και θάλασσα καθώς και τα κύρια μας λιμάνια.

Η δική μας αεροπορία, μαζί με τη Βρετανική, δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν τη Γερμανική που ήταν πανίσχυρη και είχε αδιαμφισβήτητα αεροπορική υπεροχή.

Λίγες ώρες μετά την επίθεση στα σύνορα, στις 10:55, εμφανίστηκε στην Αττική ένα γερμανικό αναγνωριστικό αεροπλάνο που πέταξε πάνω από Νίκαια και Πειραιά. Το αεροπλάνο κατέβηκε από το βουνό, πέρασε τον Κορυδαλλό και κατευθύνθηκε προς το λιμάνι. Μόλις εντοπίστηκε, οι σειρήνες σήμαναν συναγερμό αλλά η αντιαεροπορική μας άμυνα δεν μπόρεσε να το καταρρίψει και αποχώρησε.

Λίγο αργότερα, στις 14:30, ένα άλλο αναγνωριστικό αεροπλάνο ήλθε από το Σούνιο, πέρασε την Γλυφάδα, το Φάληρο, τον Πειραιά, τον Κορυδαλλό και χάθηκε πίσω από το βουνό. Η αντιαεροπορική μας άμυνα το εντόπισε έγκαιρα και τα πολυβολεία του Υμηττού, του Προφήτη Ηλία, του όρους Αιγάλεω, του Σχιστού, του Ναυστάθμου και της Ψυτάλλειας ανταποκρίθηκαν, αλλά το αεροσκάφος διέφυγε. Όμως, λίγο αργότερα το αναγνωριστικό εντοπίστηκε στον Κορινθιακό από ένα Hurricane της «80ης Μοίρας Δίωξης» της RAF που είχε απογειωθεί από την Ελευσίνα για να το αναχαιτίσει. Πιλότος του ήταν ο υποσμηναγός Peter Townley Dowding, ένας «άσος» των αιθέρων.



Pilots of 80 Squadron in early 41

(Left to right) Sergeant Edward Hewett, Pilot Officer William Vale, Flying Officer P. T. Dowding, Flying Officer F. W. Hosken, Flying Officer Trevor-Roper (84 Squadron), Flight Lieutenant "Pat" Pattle, Flying Officer Wanklyn Flower and Pilot Officer J. Lancaster.



Hawker Hurricane, British single-seat fighter aircraft  
Picture from: www.wikwand.com/en/Hawker\_Hurricane

150μ από την θάλασσα.



Junkers Ju\_88D

Ανθυποσημηναγός Edgar Liesenborgh (Επιχειρησιακός Αξιωματικός-Παρατηρητής).

Τα αεροπλάνα αντάλλαξαν πυρά και το Βρετανικό κατάφερε να πλήξει σοβαρά το Γερμανικό, το οποίο φλεγόμενο πέρασε πάνω από τη Ναύπακτο και κατέπεσε στους πρόποδες της Κλόκοβας (Παλιοβούνα). Στη παραλία της Ρίζας, 5 χιλ. δυτικά του Αντιρρίου και

Το γερμανικό αεροπλάνο ήταν ένα Ju 88D-1 από το την Κατάνια της Σικελίας. Πλήρωμα του ήταν οι: Ιπτάμενος υπαξιωματικός Fritz Dreyer (πιλότος), λοχίας Heinz Windrath (ασυρματιστής), δεκανέας Hans Hell (πολυβολητής) και

**ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΥΦΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐξεδόθη χθές τὴν ἑξῆς ἀνακοίνωσις :

Ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία ἐτήρησε χθές, πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ πολέμου τὰς κάτωθι ἐπιδρομὰς εἰς τὸ ἑσπερικόν τῆς χώρας :

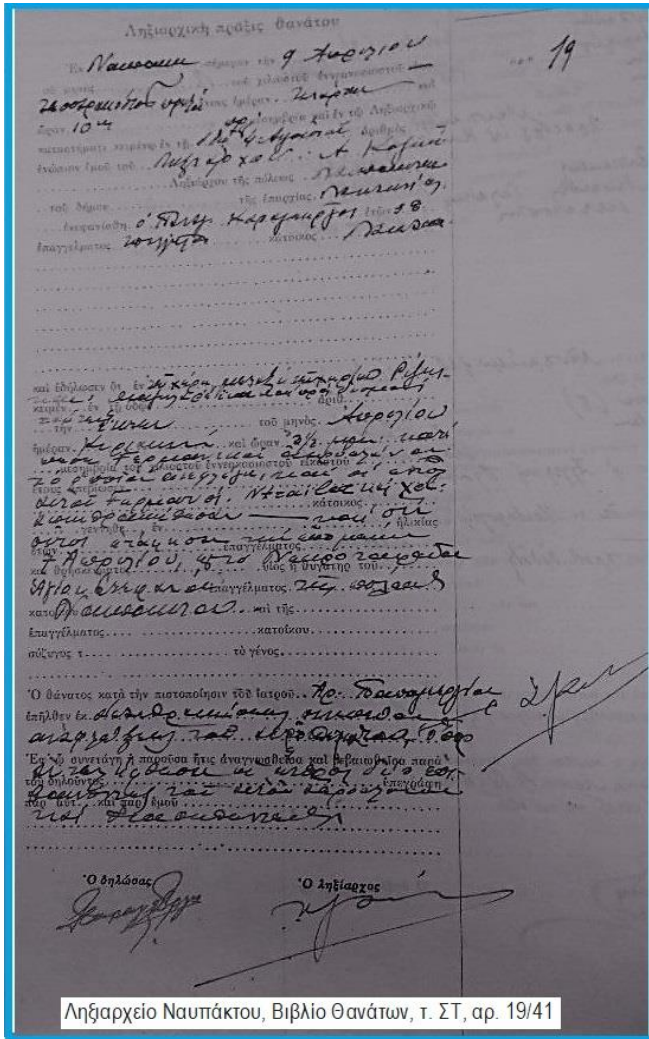
- 1) Ἐβδομαβδίαι ἐπὶ χωρίον Ἀδριανή-Δράμας μὲ ἑλαχίστους ζημίας. Τρεῖς ἀεροπόροι ἀνωμότως προσγειώθησαν γερμανικῶν ἀεροπλάνου εἰς τὴν περιοχὴν Δράμας συνελήθησαν.
- 2) Εἰς Σέρρας, ἐβδομαβδίαι καὶ ἐπολυβολήθη ἡ πόλις ἀπὸ σμήνην ἀεροπλάνων, ἀνευ ζημιῶν καὶ μὲ θύματα 2 γυναῖκας, 3 παιδία καὶ 1 γέροντα. Ὁμοίως ἐπολυβολήθη τὸ χωρίον Πρασπὲ Σερρῶν ἀνευ θυμάτων καὶ ζημιῶν. Ἐπίσης ἐπολυβολήθησαν τὰ χωρία Σκοτούσα, Μονοκκλησιὰ καὶ Κάτω Καμνίνα ἀνευ θυμάτων ἢ ζημιῶν.
- 3) Ἐβδομαβδίαι ἡ πόλις τοῦ Σιδηροκάστρου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατάρρευσιν 2 οἰκιῶν καὶ τὸν τραυματισμὸν πάντε παιδίων, τριῶν γυναικῶν καὶ ἑνὸς γέροντος.
- 4) Εἰς χωρίον Λειψίδριον περιοχῆς Κιλκίς, κατέπεσε φλεγόμενον ἑν γερμανικὸν ἀεροπλάνον. Ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων ἀπηλυσακώθησαν εἰς ἀξιωματικὸς καὶ εἰς υπαξιωματικὸς καὶ διεσώθη, θανάτως τραυματίας ὁ δὲ ἄλλος ἀνθυποασπιότης.
- 5) Εἰς τὴν περιοχὴν Ἀντιρρίου κατέπεσε φλεγόμενον γερμανικὸν ἀεροπλάνον ἀπανθρακωθέντων δύο ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων καὶ διασωθέντων, ὡς τραυματιῶν, τῶν ἑτέρων δύο.
- 6) Τὰ νυκτερινὰ ὥρας ἐβδομαβδίαι ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς μὲ ζημίας ἑνὸς φορτηγοῦ ἀτμοπλοίου, ἑνὸς ὄπαστιγίου, μικρὰς ζημίας εἰς οἰκῆματα καὶ ὀλίγα θύματα ἐκ τοῦ ἀμύχου πληθυσμοῦ.
- 7) Παρὰ γερμανικῶν ἀεροπλάνων ἐπρόβησαν προκηραϊεῖς προπαγανδιστικαὶ εἰς χωρίον Πανάρομα Θεσσαλονίκης, εἰς Δράμαν, εἰς περιοχὴν Καβάλλας καὶ εἰς χωρίον Μισούνην-Κομοτηνῆς.

(ἘΚ ΤΟΥ ὙΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ)

Ανακοίνωσις Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας τὴν 7 Ἀπριλίου 1941  
Ἀπόσπασμα ἀπὸ εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, φύλλο τῆς 7 Ἀπριλίου 1941

Με την πτώση, ο πιλότος και ο πολυβολητής απανθρακώθηκαν ενώ οι άλλοι δύο τραυματίστηκαν και μεταφέρθηκαν από κατοίκους της περιοχής στο νοσοκομείο Πατρῶν. Ο ασυρματιστής υπέκυψε μετά από 5 μέρες στα τραύματα του (11/4/1941), ενώ ο ελαφρότερα τραυματισμένος Ανθυποσημηναγός Liesenborgh, πήρε εξιτήριο, αιχμαλωτίστηκε και αργότερα μετά τη κατάληψη της Ελλάδας από τους Γερμανούς, απελευθερώθηκε.

Οι κάτοικοι της περιοχής με τις αγνές τους ψυχές, έκαναν το Ανθρώπινο χρέος τους προς τους «αεροναυαγούς» εχθρούς και εφάρμοσαν τους κανόνες του «Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου» που δεν είχε ακόμη διαμορφωθεί (καθιερώθηκε μετά τη λήξη του πολέμου), ενώ φάνηκε πως η Ελληνική κρατική μηχανή λειτούργησε μέσα στον πόλεμο, υποδειγματικά.



Για τους απανθρακωμένους Γερμανούς, αν και δεν προβλεπόταν αφού δεν ήταν Έλληνες πολίτες, υπάρχουν καταχωρημένες ληξιαρχικές πράξεις θανάτου στο Ληξιαρχείο του Δήμου Ναυπακτίας. Η αναγνώριση τους έγινε από τις μαυρισμένες μεταλλικές κονκάρδες που είχαν στο λαιμό τους η δε αναφορά για την καταχώρηση στο έγινε την 9/4/1941 από τον κ. Παναγιώτη Καραγεώργο, αυτόπτη μάρτυρα της συντριβής

Οι Έλληνες, σεβάστηκαν το πλήρωμα του εχθρικού αεροσκάφους, καταχώρησαν τον θάνατο των μελών στο ληξιαρχείο και έθαψαν στο κοιμητήριο του Αγίου Στεφάνου, σύμφωνα με τα χριστιανικά έθιμα, τους νεκρούς.

Στους δε συλληφθέντες τραυματίες, παρασχέθηκε πλήρης νοσοκομειακή

περιθαλψη και φροντίδα.

Προφανώς οι δύο αυτές πτήσεις των αναγνωριστικών αεροσκαφών μάζευαν πληροφορίες για να πλήξουν το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, τον Πειραιά, μόνο που το δεύτερο Α/Φ δεν κατάφερε να δώσει τις φωτογραφίες που έβγαλε για αξιοποίηση.

Λόγω των πτήσεων αυτών και ίσως και από κάποια αναφορά στην ανάκριση των διασωθέντων, δημιουργήθηκε η υποψία της επικείμενης αεροπορικής επιδρομής στον Πειραιά. Το μεσημέρι λοιπόν της 6 Απριλίου, δόθηκε διαταγή απόπλου των εν ενεργεία πολεμικών μας πλοίων από το ναύσταθμο για εκτέλεση περιπολιών στον Σαρωνικό καθώς και η εκκένωση του λιμένα του Πειραιά, από τα μεγάλα πλοία.

Το βράδυ της 6ης Απριλίου 1941 στις 21:20, ξεκίνησε μια μεγάλη αεροπορική επιχείρηση (200 αεροπλάνα σε 4 κύματα) που ήλθαν από την Σικελία και βομβάρδισαν το λιμάνι του Πειραιά και ναρκοθέτησε τις προσβάσεις του με νέας τεχνολογίας ακουστικο-μαγνητικές νάρκες.

Ο επιζήσας της συντριβής, Υποσμηναγός πλέον, Edgar Liesenborghs, λίγες ημέρες μετά την κατάληψη της χώρας, επισκέφθηκε τη Ναύπακτο, σε αναζήτηση των σορών των συναδέλφων του. Εκεί που δεν περίμενε να βρει τίποτε, είδε τον τάφο και την ληξιαρχική πράξη θανάτου των συμπολεμιστών του και εντυπωσιάστηκε. Τότε κατανόησε τα αισθήματα του Ελληνικού λαού και το γεγονός αυτό, σύμφωνα με κατοίκους της περιοχής, είχε ευεργετικές επιπτώσεις στην μετέπειτα συμπεριφορά του καθώς και στην μεταχείριση των κατοίκων της Ναυπακτίας κατά την περίοδο της κατοχής.

Αργότερα, αρχές του 50, τα οστά των νεκρών μελών του πληρώματος μεταφέρθηκαν στην Γερμανία από τις οικογένειες τους.

Ας μου επιτραπεί τώρα να κάνουμε ένα παραλληλισμό με μια άλλη κατάρριψη πολεμικού αεροσκάφους, που έγινε σχεδόν 75 χρόνια μετά.

Την 24/11/2015 ένα τουρκικό μαχητικό κατέρριψε ένα Ρωσικό βομβαρδιστικό κοντά στα Τουρκο-Συριακά σύνορα, επειδή απλά παραβίασε τη συννοριακή γραμμή για 17 δλπ.

Ο πιλότος και ο Αξιωματικός Ναυτιλίας του ρωσικού Α/Φ εγκατέλειψαν επιτυχώς, όμως ήταν άτυχοι γιατί δεν ήταν στην Ελλάδα. Ήταν κοντά στη τουρκική μεθόριο και γιατί στο έδαφος τους έφαξαν να τους βρουν Τούρκοι αντάρτες και όχι έλληνες πολίτες..

Ο ναυτίλος Konstantin Murakhtin διασώθηκε, αλλά ο πιλότος Oleg Peshkov πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε από πυρά Σύριων ανταρτών Τουρκικής καταγωγής, ενώ κατέβαινε με αλεξίπτωτο. Επίσης, ο Alexander Rozynich, Ρώσος πεζοναύτης της ομάδας

έρευνας-διάσωσης, σκοτώθηκε όταν το ελικόπτερο τους προσβλήθηκε από τους στρατιώτες της «Syrian Turkmen Brigade». Αξίζει να αναφέρουμε πως, επίθεση σε πιλότο αεροσκάφους που εγκαταλείπει το σκάφος του, αντίκειται στο Άρθρο 42 του Πρωτοκόλλου Ι του 1977 της Σύμβασης της Γενεύης.

Τρία χρόνια αργότερα (5/8/2018), συνελήφθη στη Γεωργία, ο καταζητούμενος



<https://www.abc.net.au/news/2015-11-25/turkey-downs-russian-warplane-on-syrian-border-search-team-hit/6971250>  
November 24, 2015. Syrian Turkmen rebels show off part of a Russian airman's parachute after a Russian Sukhoi Su-24 was shot down by a Turkish F-16 on the border

Τούρκος υπήκοος Serkan Kurtulus, σαν ύποπτος μαζί με άλλους 17 αντάρτες, για τη δολοφονία του Ρώσου πιλότου που κατηγορούνται για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης,

επίθεσης, εμπρησμού και εκβιασμού. Επίσης, σύμφωνα με την Γενική Εισαγγελία της Σμύρνης, αυτός καταζητείτο και επειδή διαδραμάτισε βασικό ρόλο σε οργάνωση που είχε έδρα στην επαρχία της Σμύρνης και δρούσε στην Κωνσταντινούπολη, Άγκυρα, Προύσα, Μυζλα, Artvin και Τραπεζούντα.



Θα κλείσω με μια ερώτηση:  
Περιμέναμε τίποτε καλύτερο από «μη Έλληνες» που δεν σέβονται ακόμη και τον αρχηγό της πολεμικής τους αεροπορίας;